

Joi, 20 ianuarie 2011

- G. întrucât la 18 noiembrie 2009 Curtea Supremă din Brazilia a decis să permită extrădarea lui Cesare Battisti și l-a autorizat pe președintele în exercițiu al Republicii Federative a Braziliei să îl trimită pe deținut în Italia, în conformitate cu normele din Tratatul privind extrădarea dintre Italia și Brazilia;
- H. întrucât la 31 decembrie 2010 președintele în exercițiu de atunci a decis să refuze extrădarea lui Cesare Battisti;
- I. întrucât decizia a fost contestată de guvernul italian în fața Curții Supreme din Brazilia;
- J. întrucât avocații lui Cesare Battisti au solicitat în mod oficial la aceeași instanță extrădarea imediată a acestuia;
- K. întrucât la 6 ianuarie 2011 Președintele Curții Supreme din Brazilia a refuzat extrădarea imediată a lui Cesare Battisti și a redeschis în mod oficial cauza, care va fi analizată în februarie când Curtea își reia activitatea,
1. afirmă că respectarea legalității și a independenței aparatului judiciar, inclusiv tratamentul echitabil față de cei condamnați, este una dintre valorile de bază ale UE și a statelor sale membre, precum și ale Braziliei;
 2. subliniază că parteneriatul dintre UE și Republica Federală Brazilia se bazează pe recunoașterea reciprocă a faptului că ambele părți respectă statul de drept și drepturile fundamentale, inclusiv dreptul la apărare și dreptul de a beneficia de un proces corect și echitabil;
 3. își exprimă încrederea că, în lumina acestor considerente, autoritățile braziliene competente își vor exercita dreptul – și își vor îndeplini datoria – de a procesa noua cerere a guvernului italian de revizuire a deciziei privind extrădarea lui Cesare Battisti și va examina modalitățile de a garanta că tratatul bilateral privind extrădarea este interpretat corect;
 4. solicită Serviciului European de Acțiune Externă să poarte un dialog politic cu Brazilia și să se asigure că orice decizie luată este conformă întru totul principiilor de bază ale UE și în spiritul unor bune relații cu statele membre;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Vice-președintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului Braziliei, președintelui Republicii Federative a Braziliei, președintelui Congresului Braziliei și Președintelui Delegației pentru relațiile cu țările Mercosur.

Iran, în special cazul lui Nasrin Sotoudeh

P7_TA(2011)0028

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Iran – cazul lui Nasrin Sotoudeh

(2012/C 136 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Iranul, în special cele referitoare la drepturile omului și, în mod deosebit, rezoluțiile adoptate la 10 februarie 2010 ⁽¹⁾ și la 8 septembrie 2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 9.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0310.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere declarația făcută la 23 noiembrie 2010 de Navy Pillay, Înalțul Comisar ONU pentru drepturile omului, care și-a exprimat îngrijorarea cu privire la cazul lui Nasrin Sotoudeh și a afirmat că acesta se înscrie în cadrul unor represiuni mai largi și că situația apărătorilor drepturilor omului în Iran devine din ce în ce mai dificilă,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului, adoptată prin consens de către Adunarea Generală a ONU în 1998, care prevede că statele „iau toate măsurile necesare pentru a asigura protecția de către autoritățile naționale [a apărătorilor drepturilor omului] împotriva violenței, amenințărilor, represaliilor, discriminării de facto sau de jure, presiunii sau oricăror alte acțiuni arbitrare”, care constituie consecințe ale eforturilor lor legitime de a promova drepturile omului,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și Convenția cu privire la drepturile copilului la care Iranul este parte,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 21 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Nasrin Sotoudeh, avocată de prestigiu în domeniul drepturilor omului, a fost condamnată la 11 ani de închisoare, fiind acuzată că „a acționat împotriva securității naționale”, „a fost membră a Centrului pentru apărătorii drepturilor omului”, că nu a purtat *hejab* (vălul islamic) în timpul unui mesaj video, precum și că „a făcut propagandă împotriva regimului”; întrucât acesteia i s-a interzis, de asemenea, să practice avocatura și să călătorească timp de 20 de ani după săvârșirea pedepsei;
- B. întrucât Sotoudeh, mamă a doi copii, a fost arestată la 4 septembrie 2010, a fost ținută timp îndelungat în izolare, a fost torturată și i s-a interzis contactul cu familia și avocatul și întrucât aceasta a fost foarte aproape de moarte după ce a făcut greva foamei pentru a protesta împotriva condițiilor sale de detenție și a nerespectării dreptului său la un proces echitabil;
- C. întrucât soțul lui Sotoudeh, Reza Khandan, a fost convocat de poliție la 15 ianuarie 2011 și a fost reținut peste noapte, a fost eliberat pe baza cauțiunii unui garant și este urmărit penal pentru sprijinirea soției sale;
- D. întrucât Nasrin Sotoudeh a fost avocata cetățeanului olandez Zahra Bahrami, care a fost arestat după protestele din Ashura din 27 decembrie 2009 și condamnat recent la moarte;
- E. întrucât condamnarea lui Sotoudeh face parte dintr-un asalt sistematic asupra avocaților din domeniul drepturilor omului și al activiștilor din Iran, care cuprinde condamnarea din 7 ianuarie 2011 a lui Shiva Nazarahari, cofondatoare a Comisiei reporterilor pentru drepturile omului și activistă marcantă, la patru ani de închisoare și 74 de lovituri de bici, precum și condamnarea din 30 octombrie 2010 a lui Mohammad Seifzadeh, avocat eminent, la nouă ani de închisoare și interdicția de a practica avocatura timp de zece ani; întrucât avocatul din domeniul drepturilor omului Mohammad Oliyafar săvârșește în prezent o pedeapsă de un an de închisoare pentru sprijinirea clienților săi; întrucât printre alți apărători ai drepturilor omului care se confruntă cu persecuția iminentă se numără Mohammad Ali Dadkhah, Abdolfattah Soltani și Houtan Kian;
- F. întrucât la mai bine de un an de la demonstrațiile de la Ashura, din decembrie 2009, sute de cetățeni iranieni care au fost arestați zac în continuare în închisoare, iar autoritățile au continuat seria arestărilor în cursul acestui an, în special cu ocazia Zilei studenților din 7 decembrie 2010, și întrucât, potrivit rapoartelor întocmite de Amnesty International, peste 70 de studenți se află încă în închisoare;
- G. întrucât jurnaliștii și bloggerii continuă și ei să fie vizați, raportându-se că un număr de peste 30 de jurnaliști se află în prezent în închisoare și chiar reprezentanți reputați ai culturii iranene, cum ar fi regizorul Jafar Panahi, căruia i s-a interzis în decembrie 2010 să facă filme timp de 20 de ani, a fost condamnat la 6 ani de închisoare și i s-a îngrădit libertatea de exprimare;

Joi, 20 ianuarie 2011

- H. întrucât cazurile de mărturisiri forțate, tortură și rele tratamente aplicate prizonierilor, privare de somn, detenție în izolare, detenție ilegală, aplicare a unor tratamente crude, inumane și degradante, abuzuri fizice, inclusiv violență sexuală, precum și cazurile de impunitate a reprezentanților statului sunt în continuare larg răspândite în Iran și ridică semne de întrebare cu privire la corectitudinea și transparența procedurilor judiciare din această țară;
- I. întrucât, în loc să poată investiga cazurile de execuții extrajudiciare, rudele îndoliate ale celor uciși pot fi victimele arestărilor, cum a fost cazul lui Mahdi Ramazani, care a fost arestat la mormântul fiului său în decembrie 2010 și i s-a cerut o cauțiune exorbitantă, pe care nu este în măsură să o plătească;
- J. întrucât Iranul și-a luat angajamentul față de comunitatea internațională de a respecta Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
1. invită guvernul Republicii Islamice Iran să o elibereze imediat și necondiționat pe Nasrin Sotoudeh, precum și pe toți ceilalți prizonieri de conștiință, și consideră că condamnarea lui Nasrin Sotoudeh este de natură politică, aceasta urmărind înlăturarea unuia dintre cei mai importanți apărători ai drepturilor omului din Iran;
 2. condamnă cu tărie sentința deosebit de severă împotriva lui Nasrin Sotoudeh și intimidarea soțului său și o felicită pentru curajul și angajamentul său;
 3. invită Republica Islamică Iran să adere la standardele promovate de Principiile de bază ale Națiunilor Unite privind rolul Barourilor, care prevăd că deputaților trebuie să li se permită să își desfășoare activitatea „fără intimidare, impedimente, hărțuire sau amestec neavenit” și recunoaște că avocații au dreptul la libertatea de exprimare, inclusiv „dreptul de a participa la discuții publice cu privire la chestiuni legate de drept, administrația justiției și promovarea și protecția drepturilor omului”;
 4. deplânge profund lipsa de echitate și transparență a procesului judiciar din Iran și solicită autorităților iraniene să respecte dreptul la un proces echitabil în legislație și în practică; îl invită pe șeful autorității judiciare iraniene, Ayatollah Sadegh Amoli Larijani, să înființeze o comisie independentă care să examineze urmărirea penală a avocaților din domeniul drepturilor omului și să îi tragă la răspundere pe oficialii care au fost implicați în proceduri ilegale;
 5. invită autoritățile să combată impunitatea persoanelor care încalcă drepturile omului în cadrul forțelor de securitate; reiterează solicitarea sa privind organizarea unei anchete independente în ceea ce privește alegațiile referitoare la execuțiile extrajudiciare, de la alegerile prezidențiale contestate din luna iunie, precum și urmărirea în justiție a persoanelor presupuse a fi încălcat legea;
 6. invită guvernul din Iran să coopereze pe deplin cu toate mecanismele internaționale din domeniul drepturilor omului, să examineze în continuare posibilitatea cooperării în domeniul drepturilor omului și al reformei judiciare cu Organizația Națiunilor Unite și să pună în aplicare pe deplin recomandările evaluării periodice universale;
 7. solicită reînființarea unui mandat al ONU pentru un raportor special care să investigheze cazurile de încălcare a drepturilor omului și să încurajeze tragerea la răspundere a celor care comit încălcări ale drepturilor omului în Iran;
 8. solicită autorităților iraniene să permită accesul Semilunii Roșii la toți deținuții și să permită organizațiilor internaționale de apărare a drepturilor omului să monitorizeze situația din Iran;
 9. îndeamnă autoritățile iraniene să revină asupra sentinței impuse lui Zahra Bahrami, să îi acorde dreptul la un proces echitabil și accesul la autoritățile olandeze, ținând seama de cetățenia sa olandeză, în conformitate cu standardele internaționale;
 10. invită Serviciul European de Acțiune Externă să definească măsuri suplimentare în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului pentru a proteja în mod activ apărătorii drepturilor omului din Iran și încurajează statele membre și autoritățile locale să sprijine inițiativele precum programul european privind orașele-adăpost și rețeaua internațională a orașelor-adăpost;

Joi, 20 ianuarie 2011

11. solicită includerea pe lista actuală a persoanelor și organizațiilor care fac obiectul unei interdicții de călătorie impuse de UE și ale căror active au fost înghețate, a oficialilor iranieni responsabili de încălcarea drepturilor omului și de reprimarea și îngrădirea libertății în Iran;
 12. invită reprezentanții UE și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să relanseze discuțiile cu privire la drepturile omului cu Republica Islamică Iran;
 13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, Președintelui Curții Supreme a Iranului, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Iran.
-